

ти;“ и за духовно-политическа Глава на Общинитѣ на Православнитѣ Бжлгари въ Турското царство, да бждатъ грѣцкитѣ Владици (Миллетъ-Башин).“ Спорядъ това и грѣцката Патриаршія не рачяше да ржкоположи, въ проджлженіето на цѣли 450 години, Владици отъ Бжлгарска народность; а за оправданіе тя правяше възваніе: че спорядъ горѣизложеното, „това е противозаконно.“ Тая е най главната причина, спорядъ която се възбуди и подигна духовната борба между Бжлгаритѣ и Грѣцката Патриаршія въ Цариградъ, или тѣй незиваемія „Черковнія Въпросъ“ въ XIX вѣкъ, и най напредъ званично тукъ въ Велико Тѣрново, кокто и по-долу ще разкажимъ. —

Отъ всичко горѣизложено се ясно уразумѣва: че слѣдъ паданѣто и завладяванѣто на Бжлгарското царство отъ Турцитѣ, Бжлгарскія народъ е былъ испадналъ въ двойно робство: и подъ свѣтската неограниченна власть на Турцитѣ, и подъ злонамѣренната и народо-убийственна духовна власть на грѣцката Патриаршія и на грѣцкитѣ ѣ Владици. —

Въ слѣдствие на това двойно поробяванѣ на злочеститѣ наши прадѣди, т. е. въ слѣдствие на тѣлесното ѣмъ и умственно заробяванѣ, което трая цѣли 4 1/2 вѣка, положеніето ѣмъ бѣ станало най унизително, и най несносно; понеже тѣ трѣбваше да предприемнатъ и да водятъ една физическа борба съ Турцитѣ, и една духовна борба съ Грѣцитѣ; но това е было много мжно, даже и невжможно; по най главната причина: че отъ една страна грѣцкитѣ Владици, които управляваха Бжлгаріж, всякога сж се трудили да подкупуватъ, да развратяватъ и да привличятъ кжмъ своя страна най влиятелнитѣ, и по пжрвитѣ бжлгарски челяди, не само въ градоветѣ, дѣто тѣ живѣяха, но и въ селата; и чрезъ тѣхъ, тѣ всякога узнаваха всичко, що се по нѣкога кроѣше и вжршяше между по-любороднитѣ, и по-развититѣ ѣмъ сжжителі, по въпросъ-тъ за физическата борба срещу туреката свѣтска власть, и за духовната борба срещу грѣцката Патриаршія; а отъ друга страна, грѣцката Патриаршія, а слѣдъ нея и грѣцкитѣ Владици,